Euroopan parlamentti
2024-2029

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P10_TA(2025)0146

Energian huoltovarmuus EU:ssa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. heinäkuuta 2025 energian huoltovarmuudesta EU:ssa (2025/2055(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 194 artiklan,

– ottaa huomioon jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa 14. syyskuuta 2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/119/EY[1] (öljyvarastodirektiivi),

– ottaa huomioon 28. toukokuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Euroopan energiavarmuusstrategia” (COM(2014)0330),

– ottaa huomioon toimista kaasun toimitusvarmuuden turvaamiseksi ja asetuksen (EU) N:o 994/2010 kumoamisesta 25. lokakuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1938[2],

– ottaa huomioon sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta 5. kesäkuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/944[3],

– ottaa huomioon sähkön sisämarkkinoista 5. kesäkuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/943[4],

---

1 EUVL L 265, 9.10.2009, s. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/119/oj.
2 EUVL L 280, 28.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj.
3 EUVL L 158, 14.6.2019, s. 125, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj.
4 EUVL L 158, 14.6.2019, s. 54, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/943/oj.

– ottaa huomioon riskeihin varautumisesta sähköalalla ja direktiivin 2005/89/EY kumoamisesta 5. kesäkuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/941[1],

– ottaa huomioon 11. joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma” (COM(2019)0640),

– ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Käyttövoimaa ilmastoneutraalille taloudelle: EU:n energiajärjestelmän integrointistrategia” (COM(2020)0299),

– ottaa huomioon Verkkojen Eurooppa -välineestä ja asetusten (EU) N:o 1316/2013 ja (EU) N:o 283/2014 kumoamisesta 7. heinäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1153[2],

– ottaa huomioon puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta 30. kesäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119 (eurooppalainen ilmastolaki)[3],

– ottaa huomioon Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista, asetusten (EY) N:o 715/2009, (EU) 2019/942 ja (EU) 2019/943 ja direktiivien 2009/73/EY ja (EU) 2019/944 muuttamisesta ja asetuksen (EU) N:o 347/2013 kumoamisesta 30. toukokuuta 2022 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2022/869[4],

– ottaa huomioon 18. toukokuuta 2022 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”EU:n ulkoinen energiastrategia” (JOIN(2022)0023),

– ottaa huomioon 18. toukokuuta 2022 annetun komission tiedonannon ”REPowerEU-suunnitelma” (COM(2022)0230),

– ottaa huomioon 18. lokakuuta 2022 annetun komission tiedonannon ”Energiajärjestelmän digitalisointi – EU:n toimintasuunnitelma” (COM(2022)0552),

– ottaa huomioon kesäkuussa 2023 julkaistun kriittisen infrastruktuurin häiriönsietokykyä käsittelevän EU:n ja Naton työryhmän loppuarviointiraportin,

---

1 EUVL L 158, 14.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/941/oj.

2 EUVL L 249, 14.7.2021, s. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1153/oj.

3 EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj.

4 EUVL L 152, 3.6.2022, s. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj.

– ottaa huomioon energiatehokkuudesta ja asetuksen (EU) 2023/955 muuttamisesta 13. syyskuuta 2023 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2023/1791 (uudelleenlaadittu teksti)[1] (energiatehokkuusdirektiivi),

– ottaa huomioon Euratomin hankintakeskuksen vuosikertomuksen 2023,

– ottaa huomioon direktiivin (EU) 2018/2001, asetuksen (EU) 2018/1999 ja direktiivin 98/70/EY muuttamisesta uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisen osalta sekä neuvoston direktiivin (EU) 2015/652 kumoamisesta 18. lokakuuta 2023 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2023/2413 (uusiutuvan energian direktiivi)[2],

– ottaa huomioon uusiutuvan kaasun, maakaasun ja vedyn sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä, direktiivin (EU) 2023/1791 muuttamisesta ja direktiivin 2009/73/EY kumoamisesta 13. kesäkuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2024/1788 (uudelleenlaadittu teksti)[3],

– ottaa huomioon uusiutuvan kaasun, maakaasun ja vedyn sisämarkkinoista, asetusten (EU) N:o 1227/2011, (EU) 2017/1938, (EU) 2019/942 ja (EU) 2022/869 ja päätöksen (EU) 2017/684 muuttamisesta sekä asetuksen (EY) N:o 715/2009 kumoamisesta 13. kesäkuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1789 (uudelleenlaadittu)[4],

– ottaa huomioon metaanipäästöjen vähentämisestä energia-alalla ja asetuksen (EU) 2019/942 muuttamisesta 13. kesäkuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1787[5],

– ottaa huomioon direktiivien (EU) 2018/2001 ja (EU) 2019/944 muuttamisesta unionin sähkömarkkinoiden rakenteen parantamisen osalta 13. kesäkuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2024/1711[6],

---

1 EUVL L 231, 20.9.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1791/oj.
2 EUVL L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj.
3 EUVL L, 2024/1788, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj.
4 EUVL L, 2024/1789, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1789/oj.
5 EUVL L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj.
6 EUVL L, 2024/1711, 26.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1711/oj.

– ottaa huomioon asetusten (EU) 2019/942 ja (EU) 2019/943 muuttamisesta unionin sähkömarkkinoiden rakenteen parantamisen osalta 13. kesäkuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1747 (sähkömarkkinoiden rakennetta koskeva asetus)[1],

– ottaa huomioon 14. marraskuuta 2024 antamansa päätöslauselman EU:n toimista Venäjän varjolaivaston torjumiseksi ja Venäjän vastaisten pakotteiden täysimääräisen täytäntöönpanon varmistamisesta[2],

– ottaa huomioon 30. lokakuuta 2024 julkaistun Sauli Niinistön raportin ”Safer Together – Strengthening Europe’s Civilian and Military Preparedness and Readiness” (Niinistön raportti),

– ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen 09/2024 ”Kaasun toimitusvarmuus EU:ssa”[3],

– ottaa huomioon 29. tammikuuta 2025 annetun komission tiedonannon ”EU:n kilpailukykykompassi” (COM(2025)0030),

– ottaa huomioon 21. helmikuuta 2025 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Kaapeliturvallisuutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma” (JOIN(2025)0009),

– ottaa huomioon 26. helmikuuta 2025 annetun komission tiedonannon ”Kohtuuhintaista energiaa koskeva toimintasuunnitelma” (COM(2025)0079),

– ottaa huomioon 26. maaliskuuta 2025 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon Euroopan varautumisunionistrategiasta (JOIN(2025)0130),

– ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

– ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön (A10-0121/2025),

A. ottaa huomioon, että energiaturvallisuus on selviytymiskykyisen, kestävän ja kilpailukykyisen talouden keskeinen osatekijä; toteaa, että luotettavat ja kohtuuhintaiset energian toimitukset ovat olennaisen tärkeitä talouskasvulle, teollisuuden tuottavuudelle ja yhteiskunnan hyvinvoinnille;

---

1 EUVL L, 2024/1747, 26.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1747/oj.
2 EUVL C, C/2025/809, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/809/oj.
3 EUVL C, C/2024/3937, 27.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3937/oj.

B. ottaa huomioon, että energian toimitusten turvaaminen on ensisijaisen tärkeää yleisen turvallisuuskriisin ja puolustushaasteisiin varautumiseen liittyvien tarpeiden vuoksi;

C. toteaa, että vaikka EU:lla olisi potentiaalia kehittää EU:n sisäisiä puhtaita ja uusiutuvia energialähteitä, se tuo yli 60 prosenttia energiastaan, mukaan lukien 90 prosenttia tarvitsemastaan kaasusta ja 97 prosenttia öljystä[1], minkä vuoksi se on altis mahdollisille energian toimitushäiriöille;

D. toteaa, että EU:lla on edellytykset kehittää uusiutuvia energialähteitä ja että EU:ssa tuotetun uusiutuvan energian määrä on lisääntynyt merkittävästi vuonna 2014 julkaistun komission viimeisimmän energiaturvallisuusstrategian jälkeen, sillä tuulivoiman määrä on kasvanut 98 prosenttia, aurinkosähkön 314 prosenttia, aurinkolämmön 22 prosenttia ja valtamerienergian 244 prosenttia; ottaa huomioon, että EU:n sisäinen fossiilisten polttoaineiden tuotanto väheni samalla ajanjaksolla, sillä hiilentuotanto väheni 53 prosenttia, öljyn 31 prosenttia ja kaasun 73 prosenttia;

E. ottaa huomioon, että pääosin uusiutuviin energialähteisiin perustuvaa sähköntuotantoa varten Euroopan on luotava vuoteen 2035 mennessä yli 100 gigawattia lisää puhdasta kiinteää sähkökapasiteettia luotettavuuden, energiaturvallisuuden ja alhaisempien kustannusten varmistamiseksi[2];

F. ottaa huomioon, että energiantuotannon ja EU:n kysynnän välinen ero vaikuttaa kielteisesti EU:n kauppataseeseen, sillä energiantuonnin arvo oli hiilen, öljyn ja kaasun osalta 427 miljardia euroa vuonna 2024 oltuaan suurimmillaan 602 miljardia euroa vuonna 2022[3];

G. ottaa huomioon, että ydinenergian tuotanto on vähentynyt EU:ssa 24 prosenttia vuodesta 2014[4]; toteaa, että useat jäsenvaltiot ovat osoittaneet olevansa sitoutuneita ydinenergian tuotannon

---

1 Euroopan komissio, ”Kysymyksiä ja vastauksia REPowerEU-suunnitelmasta: Kohtuuhintaisempaa, turvallisempaa ja kestävämpää energiaa koskevat yhteiset eurooppalaiset toimet”, https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/fi/qanda_22_1512 .

2 Clean Air Task Force, ”24/7 carbon-free energy: How Europe can and must secure clean electricity around the clock”, https://www.catf.us/2023/11/24-7-carbon-free-energy-europe-secure-clean-electricity-around-clock/?utm.

3 Komission kertomus energian hinnoista ja kustannuksista Euroopassa (COM(2025)0072), s. 13. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:52025DC0072.

4 Eurostat, ”Nuclear energy statistics”, https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Nuclear_energy_statistics.

laajentamiseen energiastrategioidensa pilarina ja ydinvoimahankkeidensa edistämiseen;

H. ottaa huomioon, että energialähteiden monipuolistaminen edistää EU:n avointa strategista riippumattomuutta, energiaturvallisuutta ja kykyä selviytyä ulkoisista toimitushäiriöistä;

I. toteaa, että uusiutuvaan ja puhtaaseen EU:n sisäiseen energian tuotantoon, energiatehokkuuteen ja energian säästämiseen liittyvien toimenpiteiden soveltaminen koko arvoketjussa vähentää turvautumista ulkopuolisiin energialähteisiin ja parantaa energian huoltovarmuutta; ottaa huomioon, että EU:n energiatehokkuuspolitiikoilla on saatu aikaan rakenteellisia tuloksia, sillä vuonna 2006 huipussaan ollut energian kysyntä laski 20 prosenttia vuoteen 2023 mennessä[1], mikä korostaa, että energiatehokkuus on kustannustehokkain tapa vähentää päästöjä, parantaa kilpailukykyä, tehdä energiankulutuksesta edullisempaa ja parantaa energiaturvallisuutta;

J. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot eroavat toisistaan luonnollisilta ja maantieteellisiltä ominaispiirteiltään sekä energiahuolloltaan, -turvallisuudeltaan, -lähteiltään ja -politiikoiltaan;

K. ottaa huomioon, että Venäjän federaatio on käyttänyt vuosikymmenten ajan EU:hun suuntautuvia öljy-, hiili-, ydinvoima- ja kaasutoimituksiaan aseena luodakseen jakolinjoja jäsenvaltioiden välille ja kesästä 2021 lähtien lisätäkseen inflaatiota ja heikentääkseen Euroopan päättäväisyyttä tukea Ukrainaa sen oikeudenmukaisessa taistelussa vapauden puolesta; ottaa huomioon, että Venäjän sota Ukrainaa vastaan alkoi vuonna 2014; ottaa huomioon, että Venäjä on käynyt 24. helmikuuta 2022 lähtien laitonta, provosoimatonta ja perusteetonta täysimittaista hyökkäyssotaa Ukrainaa vastaan; ottaa huomioon, että jäsenvaltiot sopivat Versailles’n julistuksessa[2] arvioivansa uudelleen, miten ne huolehtivat energian huoltovarmuudesta ja poistavat asteittain mahdollisimman nopeasti riippuvuutensa Venäjältä tuotavasta kaasusta, öljystä ja hiilestä muun muassa nopeuttamalla uusiutuvien energialähteiden kehittämistä ja niiden tärkeimpien osatekijöiden tuotantoa ja vauhdittamalla EU:n yleisen fossiilisista polttoaineista riippuvuuden vähentämistä siten, että huomioon otetaan kansalliset olosuhteet ja jäsenvaltioiden energialähteiden yhdistelmää koskevat valinnat; ottaa huomioon, että REPowerEU-suunnitelmassa esitetään

---

1 Euroopan ympäristökeskus, ”Primary and final energy consumption in the European Union, European Environment Agency”, https://www.eea.europa.eu/en/analysis/indicators/primary-and-final-energy-consumption/primary-and-final-energy-consumption-1?activeTab=6fbd444d-c422-4a78-8492-fd496bd61b7a.

2 Ks. https://www.consilium.europa.eu/media/54798/20220311-versailles-declaration-fi.pdf.

toimia Venäjän fossiilisten polttoaineiden tuonnin lopettamiseksi viimeistään vuoteen 2027 mennessä;

L. toteaa, että vaikka pakotteita on määrätty suurimmalle osalle Venäjältä tapahtuvasta öljyn ja hiilen tuonnista, kaasun ja ydinenergian tuonti Venäjältä on valitettavasti jäänyt EU:n pakotejärjestelmän ulkopuolelle huoltovarmuutta koskevien huolenaiheiden vuoksi;

M. ottaa huomioon, että venäläisen putkikaasun, sekä nesteytetyn maakaasun (LNG) että putkea pitkin kuljetettavan maakaasun, osuus EU:n energian kokonaistuonnista on vähentynyt merkittävästi 45 prosentista vuonna 2021 noin 19 prosenttiin vuonna 2024; ottaa huomioon, että Venäjän fossiilisten polttoaineiden tuonti EU:hun hyökkäyksen kolmantena vuonna on ylittänyt Ukrainalle samalla ajanjaksolla annetun taloudellisen tuen (18,7 miljardia euroa vuonna 2024)[1]; ottaa huomioon, että Venäjä on saanut sodan alusta lähtien tuloja fossiilisten polttoaineiden viennistä EU:hun yhteensä 206 miljardia euroa; ottaa huomioon, että fossiilisten polttoaineiden maailmanlaajuinen vienti on Venäjän suurin yksittäinen tulonlähde ja että sen arvo on 250 miljardia euroa vuodessa[2], mikä vastaa 160:tä prosenttia Venäjän tämän vuoden sotilasbudjetista[3];

N. ottaa huomioon, että sadasta EU:ssa toiminnassa olevasta ydinreaktorista 18 ydinreaktoria, jotka sijaitsevat viidessä EU:n jäsenvaltiossa, on suunniteltu Venäjällä tai Neuvostoliitossa ja ne ovat vaihtelevassa määrin riippuvaisia Rosatomista, mikä aiheuttaa erityisen riskin Euroopan energiaturvallisuudelle; ottaa huomioon, että vuonna 2024 Venäjä kattoi noin 23 prosenttia EU:n uraanin konversion ja 24 prosenttia uraanin rikastuksen kysynnästä;

O. ottaa huomioon, että Venäjä on kiertänyt pakotteita varjolaivastollaan, joka kuljettaa öljyä halukkaille ostajille väärän lipun alla tai liputta ja joka aiheuttaa vakavia ympäristöriskejä; ottaa huomioon, että jäsenvaltiot eivät ole vielä panneet täytäntöön neuvoston 15. pakotepaketissa hyväksymiä tehokkaita toimenpiteitä, joilla torjutaan varjolaivaston avulla tapahtuvaa pakotteiden kiertämistä;

---

1 Centre for Research on Energy and Clean Air, ”EU imports of Russian fossil fuels in third year of invasion surpass financial aid sent to Ukraine”, https://energyandcleanair.org/publication/eu-imports-of-russian-fossil-fuels-in-third-year-of-invasion-surpass-financial-aid-sent-to-ukraine/.

2 Luvut vuosittain Venäjän Ukrainaan kohdistaman hyökkäyksen aikana 2021–2024. Ks. Centre for Research on Energy and Clean Air, ”EU imports of Russian fossil fuels in third year of invasion surpass financial aid sent to Ukraine”.

3 Katso Stockholm International Peace Research Institute, ”Preparing for a Fourth Year of War: Military Spending in Russia’s Budget for 2025”.

P. ottaa huomioon, että parlamentti kehotti marraskuussa 2024 antamassaan päätöslauselmassa EU:ta ja sen jäsenvaltioita kieltämään kaiken venäläisen energian, myös nesteytetyn maakaasun ja ydinenergian, tuonnin ja vaatimaan, että nesteytettyä maakaasua Venäjältä vieviltä aluksilta kielletään pääsy EU:n satamiin, sekä pidättymään uusien sopimusten tekemisestä Rosatomin tai sen tytäryhtiöiden kanssa;

Q. ottaa huomioon, että se, että EU:lla ei ole ajan tasalle saatettua vahvaa energiaturvallisuusstrategiaa, vaikuttaa kielteisesti yrityksiin, teollisuudenaloihin ja kotitalouksiin; toteaa, että tämä on johtanut yhdessä muiden asiaan vaikuttavien tekijöiden kanssa energiaköyhyyden jyrkkään nousuun, sillä lähes joka kymmenes kotitalous (10,6 prosenttia) ei pystynyt lämmittämään kotiaan riittävästi vuonna 2023[1], kun vuonna 2021 osuus oli 6,9 prosenttia[2];

R. ottaa huomioon, että kriittiseen energiainfrastruktuuriin kohdistuvat hyökkäykset voivat johtaa sähkökatkoihin, joilla on samanaikaisesti vaikutuksia useissa jäsenvaltioissa, ja huomattavaan taloudelliseen vahinkoon, heikentää yleistä turvallisuutta ja vaikuttaa EU:n puolustusvalmiuksiin; ottaa huomioon, että Euroopan energia-alaan on kohdistunut valtavasti kyberhyökkäyksiä Venäjän hyökättyä Ukrainaan; ottaa huomioon, että Venäjä kohdistaa säännöllisiä hyökkäyksiä Itämeren kriittiseen energiainfrastruktuuriin; toteaa, että merellä sijaitsevan energiainfrastruktuurin vyöhykkeille kohdistuvan häirinnän lisääntyminen on vakava huolenaihe;

S. ottaa huomioon, että Naton rooli energiaturvallisuudessa määriteltiin ensimmäisen kerran vuoden 2008 Bukarestin huippukokouksessa ja että sitä on sittemmin vahvistettu; ottaa huomioon, että Nato vahvistaa kriittisen infrastruktuurin turvallisuutta sabotaasin estämiseksi muun muassa äskettäin käynnistetyn Baltic Sentry -aloitteen avulla; ottaa huomioon, että Nato tukee kansallisia viranomaisia niiden häiriönsietokyvyn parantamisessa sellaisten energian toimitushäiriöiden varalta, jotka voisivat vaikuttaa kansalliseen ja kollektiiviseen puolustukseen;

T. toteaa, että Baltian maiden sähköjärjestelmien liittäminen Euroopan mantereenlaajuiseen verkkoon helmikuussa 2025 oli kriittisen tärkeä askel kohti näiden maiden energiaturvallisuuden parantamista, sillä se poisti riippuvuuden Venäjän hallinnoimasta verkosta ja vähensi siten Baltian alueen geopoliittista haavoittuvuutta ja vahvisti sen häiriönsietokykyä;

---

1 Katso Eurostat, ”10.6 % of EU population struggled to keep homes warm”.

2 Katso Eurostat, ”Key figures on European living conditions – 2024 edition”.

Uusi visio energiaturvallisuudesta muuttuvassa globaalissa toimintaympäristössä

1. muistuttaa, että Euroopan ympäristökeskus määrittelee energiaturvallisuuden siten, että sillä tarkoitetaan energian saatavuutta eri muodoissa, riittävinä määrinä ja järkevään ja/tai kohtuulliseen hintaan; katsoo, että energiaturvallisuutta koskevassa kokonaisvaltaisessa lähestymistavassa olisi otettava huomioon fyysistä infrastruktuuria koskeva ulottuvuus, toimitusten saatavuus, luotettavuus, vakaus ja kohtuuhintaisuus sekä niiden kestävyys ja painotettava geopoliittista ja ilmastoon liittyviä ulottuvuuksia;

2. korostaa, että energiaturvallisuus on monialainen kysymys, joka on kaikkien kriittisten alojen toiminnan perusta, minkä vuoksi se on välttämätön talouden vakauden, yleisen turvallisuuden ja kansallisen häiriönsietokyvyn varmistamiseksi; korostaa, että energiaturvallisuusnäkökohtien sisällyttäminen asiaankuuluviin politiikkoihin ja niiden taustalla oleviin vaikutustenarviointeihin on ratkaisevan tärkeää EU:n päätöksenteon johdonmukaisuuden, yhtenäisyyden ja yleisen tehokkuuden lisäämiseksi;

3. painottaa, että vallitseva geopoliittinen tilanne ja yhä jatkuvat energian toimituksiin liittyvät vaaralliset riippuvuudet korostavat tarvetta tarkistaa käsitystä energiaturvallisuudesta, ja toteaa, että energiajärjestelmien häiriönsietokyky, jolla tarkoitetaan kykyä ennakoida ja sietää mahdollisia häiriötä, mukautua niihin ja palautua nopeasti niistä, on nyt strateginen välttämättömyys;

4. korostaa, että uusiutuvien energialähteiden tuotannon epäsäännöllisyyden hallitsemiseksi ja energiakäänteeseen liittyvän potentiaalin hyödyntämiseksi kokonaisuudessaan hyvin toimivat ja yhdentyneet energiamarkkinat, energiatehokkuus, joustavien energialähteiden (sähkön ja lämmön varastointi, vety, kattavasti kehitetty ja häiriönsietokykyinen infrastruktuuri, kulutusjousto jne.) integrointi ja riittävä säädettävissä oleva kapasiteetti tulevat olemaan olennaisen tärkeitä asioita sitä mukaa kuin energiajärjestelmä irtautuu hiilestä, uusiutuvien energialähteiden osuus kasvaa ja sähköistäminen etenee;

5. painottaa, että energiaturvallisuus voidaan varmistaa vain riittävällä energialla; toteaa, että Euroopan syrjäisillä alueilla vuonna 2025 esiintyvät energian niukkuuteen liittyvät ongelmat ovat siirtymässä keskemmälle Eurooppaa vuoteen 2033 mennessä[1]; katsoo, että kapasiteettikorvausmekanismeilla on rakenteellinen rooli säädettävissä olevan varakapasiteetin varmistamisessa, jotta varmistetaan energian riittävyys kysyntähuippujen tai toimitusvajeiden aikana, ja tarvittavien kannustinten tarjoamisessa investoinneille, joilla luodaan kapasiteettia, jota ei ehkä voida

---

1 Sähkön siirtoverkonhaltijoiden eurooppalainen verkosto (ENTSO-E), ”European Resource Adequacy Assessment”, joulukuu 2023.

perustella yksinomaan epäsäännöllisiin niukkuushinnoittelutunteihin pohjautuvilla markkinasignaaleilla; korostaa tarvetta varmistaa, että mekanismit ovat avoimia erilaisille resursseille (kuten kysyntäpuoli, energiansäästöt, yhdistäminen, varastointiyksiköt ja rajatylittävät resurssit), joiden avulla kyetään tarjoamaan tarvittavat palvelut, kuten joustavuus, ja jotka eivät luo aiheettomia markkinavääristymiä tai rajoita alueiden välistä kauppaa ja joissa otetaan huomioon yhteensopivuus tulevan hiilettömän sähköjärjestelmän kanssa muun muassa sähkömarkkinoiden markkinarakennetta koskevan asetuksen 22 artiklassa määriteltyjen päästöraja-arvojen noudattamisen avulla; muistuttaa, että kapasiteettimekanismeja koskevat korvaukset kattavat vain niiden saatavuuden; korostaa, että niiden hyväksymisprosesseja on kiireellisesti yksinkertaistettava ja sujuvoitettava, kuten tarkistetussa sähkömarkkinoiden markkinarakennetta koskevassa asetuksessa edellytetään, ottamalla komission hyväksymisprosessissa asianmukaisesti huomioon sähkömarkkinoiden erityiset ongelmat kussakin jäsenvaltiossa; panee merkille komission kertomuksen kapasiteettimekanismin soveltamismenettelyn virtaviivaistamis- ja yksinkertaistamismahdollisuuksien arvioinnista[1] ja puhtaan teollisen kehityksen valtiontukikehyksen osalta käynnissä olevan työn, johon sisältyy konkreettisia ehdotuksia hyväksymisprosessin nopeuttamiseksi; panee merkille, että vaikka tasemarkkinat tarjoavat keskeisiä lyhytaikaisia palveluja, ne eivät ole vielä suotuisia investoinneille, ja kehottaa siksi komissiota kehittämään kannustimia tasemarkkinoiden kiireellisesti tarvitsemien joustavien resurssien kehittämiseksi;

6. painottaa, että hiilestä irtautumisessa olisi otettava huomioon erityispiirteet, jotka ovat ominaisia jäsenvaltioille ja niiden alueille, mukaan lukien Euroopan syrjäisimmät alueet ja oikeudenmukaisen siirtymän rahaston alueet, ja niiden mahdollisuudet käyttää erilaisia puhtaita energialähteitä, niiden teollisuuden tarpeet ja niiden kansalaisten haavoittuvuus, jotta voidaan varmistaa oikeudenmukainen siirtymä, jossa ylläpidetään energiaturvallisuutta luomalla synergioita ilmastotavoitteiden, maantieteellisten ja luonnollisten olosuhteiden sekä sosiaalisten ja taloudellisten realiteettien välille;

7. toteaa, että fossiilitonta joustavuutta ja energian varastointia varten tarvitaan laaja-alaisempi, molekyylit ja lämmön huomioon ottava lähestymistapa; korostaa kaukolämpöjärjestelmien potentiaalia, sillä niissä voidaan hyödyntää lämmön varastointia kierron lämpötilan alentamiseen sekä hukkalämpöä, aurinkoenergiaa, geotermistä energiaa ja muita uusiutuvia energialähteitä käyttämällä tarpeen mukaan maakaasua siirtymäkaudella; kiinnittää huomiota tärkeään rooliin, joka tehokkaan yhteistuotannon optimaalisella käytöllä voi energiatehokkuusdirektiivin mukaisesti olla sähköverkon tasapainotuksessa, ja joidenkin ja erityisesti sellaisten

---

1 COM(2025)0065.

teollisuudenalojen kilpailukykyyn, joilla ei ole vaihtoehtoisia tapoja tuottaa edullisesti lämpöä teollisissa prosesseissaan; korostaa, että tätä varten kaukolämpöverkkoja on nykyaikaistettava ja laajennettava;

8. korostaa, että teknologianeutraalius on keskeisessä asemassa energian huoltovarmuuden parantamisessa ja että sen avulla vältetään lukkiutumisvaikutukset ja edistetään kestävyyttä, taloudellista tehokkuutta ja oikeudenmukaista siirtymää; palauttaa mieliin tarpeen investoida moniin erilaisiin puhtaisiin teknologioihin, jotta alueet voivat ottaa käyttöön tarpeisiinsa parhaiten soveltuvia teknologioita kustannustehokkaasti, mikä tekee energiasta kohtuuhintaisempaa ja helpommin saatavilla olevaa;

9. panee merkille, että Draghin raportissa[1] korostetaan, että riippuvuuden vähentäminen tuotavista fossiilisista polttoaineista parantaisi EU:n kilpailukykyä, tekisi energiasta kohtuuhintaisempaa ja parantaisi sen huoltovarmuutta; toteaa, että maakaasu on tällä hetkellä EU:n energiaturvallisuuden osatekijä ja että sen kysyntä oli 320 miljardia kuutiometriä vuonna 2024, ja panee merkille Kansainvälisen energiajärjestön (IEA) ennusteet siitä, että kysyntä olisi maltilliset 260 miljardia kuutiometriä vuodessa vuoteen 2035 mennessä[2], kun taas REpowerEU-skenaariossa ennustettiin, että kysyntä voisi laskea 184 miljardia kuutiometriä vuoteen 2030 mennessä, mikä tarkoittaisi noin 50 prosentin vähennystä maakaasun kysyntään alle viidessä vuodessa verrattuna 356 miljardiin kuutiometriin vuonna 2022; palauttaa mieliin Draghin ehdotuksen laatia kattava maakaasustrategia, jonka avulla hallitaan maakaasun asemaa siirtymän aikana ja turvataan sen toimitukset ja jonka olisi ohjattava infrastruktuuria koskevia valintoja, kansainvälisiä kumppanuuksia ja lainsäädäntöä; panee huolestuneena merkille, että maakaasua koskevat epäjohdonmukaiset toimintapolitiikat ovat heikentäneet EU:n yritysten asemaa kaupankäynnissä ja jättäneet ne maailmanlaajuisten spot-markkinoiden hinnoittelun armoille ja että niiden johdosta voi olla suuri ero siinä, mitä EU on sopimuksella varmistanut ja mitä ajan myötä EU:hun tuodaan;

10. korostaa, että ydinenergian kehittäminen kuuluu edelleen kansalliseen toimivaltaan EU:n lainsäädännössä; panee merkille, että ydinenergialla voi olla tärkeä rooli integroidussa energiajärjestelmässä, jossa uusiutuvien energialähteiden käyttö lisääntyy, niille jäsenvaltioille, jotka päättävät sisällyttää ydinenergian energialähteidensä yhdistelmään; toteaa, että useat jäsenvaltiot pitävät tarpeellisena tukea sellaisten sekä olemassa

---

1 Katso ”The Draghi report on EU competitiveness”, https://commission.europa.eu/topics/eu-competitiveness/draghi-report_en.

2 Kansainvälinen energiajärjestö, 2024 World Energy Outlook, EC 4Q 2024 Gas Market Report.

olevien että uuden sukupolven ydinteknologioiden ja koko ydinpolttoainekierron kehittämistä ja käyttöönottoa, joka edistää kilpailukykyisen teknologian toimitusketjun rakentamista EU:hun ja siten avoimen strategisen riippumattomuuden varmistamista; korostaa, että on tärkeää arvioida ydinvoiman koko elinkaaren kaikki kustannukset, mukaan lukien rakentaminen, toiminta, turvallisuus, ympäristö- ja terveysvaikutukset, jätehuolto ja käytöstäpoisto; panee merkille nykyisen ja jatkuvan riippuvuuden ulkomaisista toimittajista, sillä noin 97 prosenttia EU:n luonnonuraanin toimituksista vuonna 2022 oli peräisin ulkomaisista lähteistä[1], ja korostaa tarvetta monipuolistaa uraanin ja ydinpolttoaineen toimituslähteitä ja noudattaa Euratomin hankintakeskuksen suositusta kehittää luotettavia toimitusketjuja, joilla vastataan ydinvoiman ja uusien ydinteknologioiden kasvavaan kysyntään; panee tältä osin merkille Euroopan investointipankin äskettäisen päätöksen uusia tukensa Euroopan uraaninrikastuskapasiteetin vahvistamiseen; korostaa, että pienet modulaariset ydinreaktorit ja edistyneet modulaariset ydinreaktorit voivat parantaa energiaturvallisuutta tuottamalla vähähiilistä sähköä; toteaa kuitenkin, että teknologia ei ole vielä täysin valmis; suhtautuu myönteisesti ilmoitukseen arvioinnista, jossa tarkastellaan mahdollisuutta virtaviivaistaa uusien ydinenergiateknologioiden, kuten pienten modulaaristen ydinreaktoreiden, lupakäytäntöjä;

11. panee merkille, että uusiutuva energia on energiaomavaraisuuden ja pitkän aikavälin huoltovarmuuden mahdollistaja; korostaa, että uusiutuvat energialähteet ovat keskeisiä energiaturvallisuuden varmistamisessa, sillä ne ovat jo nykyisin EU:ssa tuotetun energian tärkein lähde; korostaa, että on tärkeää hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla nykyinen uusiutuvan energian kapasiteetti erityisesti ratkaisemalla tuotannon rajoittamista koskeva ongelma, sillä vuonna 2023 uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tuotantoa vähennettiin yli 12 terawattituntia verkon ylikuormittumisen vuoksi, mikä aiheutti 4,2 miljoonaa tonnia ylimääräisiä hiilidioksidipäästöjä[2]; toteaa, että uusiutuvat energialähteet ovat jo auttaneet vähentämään EU:n riippuvuutta venäläisestä kaasusta, sillä niiden osuus EU:ssa vuonna 2023 kulutetusta energiasta oli 25 prosenttia ja sähköstä 45 prosenttia; vahvistaa, että on tärkeää jatkaa EU:n tukea uusiutuvien teknologioiden, kuten aurinkoenergian, tuulivoiman, geotermisen energian ja lämpöpumppujen, kehittämistä ja käyttöönottoa varten; toteaa jälleen, että vähemmän kehittyneitä tai kehittyviä aloja on tuettava politiikkatoimin ja että niille on annettava investointitukea, jotta voidaan ottaa nopeammin käyttöön kansallisten ja paikallisten olosuhteiden perusteella merkityksellisimpiä uusiutuvia teknologioita, kuten innovatiiviset geotermiset teknologiat,

---

1 Euratomin hankintakeskuksen vuosikertomus 2023.

2 ACERin vuoden 2024 markkinoiden seurantaraportti, ”Transmission capacity for cross-zonal trade of electricity and congestion management in the EU”, s. 52.

biometaani, terminen aurinkoenergia, valtamerienergia, vuorovesienergia, osmoottinen energia ja keskittävä aurinkoenergia; ilmaisee huolensa siitä, että ilman kohdennettuja tukipolitiikkoja osa innovatiivisista teknologioista ei ehkä pääse ajoissa kaupallistamisvaiheeseen, ja kehottaa siksi jäsenvaltioita tukemaan niiden tutkimusta, koekäyttöä, käyttöönottoa markkinoilla ja laajentamista; kehottaa komissiota esittelemään näitä uusiutuvia teknologioita koskevan investointisuunnitelman;

12. panee erityisesti merkille geotermisen energian potentiaalin ja toteaa, että sen kapasiteetin arvioidaan olevan 510 gigawattia vuoteen 2035 mennessä, kun käyttökerroin on 80–90 prosenttia; korostaa laajoja hyödyntämättömiä resursseja tietyillä EU:n alueilla ja kehottaa komissiota vastaamaan parlamentin pyyntöön tukea geotermisen energian kehittämistä muun muassa ottamalla käyttöön riskinhallintavälineitä;

13. pyytää IEA:ta tekemään analyysin EU:n maakaasuvarantojen käyttöä koskevien mahdollisuuksien arvioimiseksi; panee merkille, että EU:n sisäinen kaasuntuotanto väheni yli kolmanneksella vuosina 2020–2023 ja laskun odotetaan jatkuvan eikä vihreän kaasun, kuten biokaasun ja biometaanin, tuotannon odoteta kasvavan EU:ssa merkittävästi lyhyellä aikavälillä; panee merkille, että Draghin raportissa korostetaan, että sillä välin, kun RED III -direktiivin ja REPowerEU-suunnitelman mukaisesti hiilestä irtautuminen etenee asteittain ja siirrytään vetyyn ja vihreään kaasuun, EU:n sisäinen maakaasun tuotanto – jos yksittäiset jäsenvaltiot katsovat sen olevan perusteltua – voi siirtymätoimenpiteenä edistää huoltovarmuutta ja auttaa välttämään altistumisen kielteisille geopoliittisille tapahtumille;

14. korostaa, että monipuolistaminen on muuttuvassa geopoliittisessa tilanteessa elintärkeää, jotta voidaan lieventää riskiä siitä, että jokin toimittaja pääsee määräävään asemaan; katsoo, että EU:n on vahvistettava alueellisia kumppanuuksia luotettavien energian, raaka-aineiden ja puhtaan teknologian komponenttien toimittajien kanssa maailman kaikilla alueilla ja erityisesti Euroopan talousalueen maiden kanssa;

15. korostaa, että energiaturvallisuuden parantaminen edellyttää kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jossa erityisesti parannetaan energiatehokkuutta energian keskeisillä loppukäytön aloilla, kuten rakennuksissa ja teollisuudessa, edistetään energiansäästöjä, lisätään investointeja tutkimukseen ja kehitykseen ja varmistetaan kansalaisten merkityksellisen osallistuminen, ja toteaa, että nämä kaikki ovat keskeisen tärkeitä asioita häiriönsietokykyisen, kestävän ja osallistavan energiajärjestelmän saavuttamiseksi;

16. kehottaa komissiota ottamaan huomioon sotilaallisiin voimavaroihin ja liikkuvuuteen liittyvät tulevat tarpeet EU:n energiajärjestelmän kehittämisessä; panee huolestuneena merkille, että EU on erittäin

riippuvainen raakaöljyn ja öljytuotteiden tuonnista; kehottaa komissiota laatimaan nestemäisiä polttoaineita koskevan kattavan strategian, jolla varmistetaan niiden helppo saatavuus asevoimille kriisitilanteessa ja vähennetään riippuvuutta haavoittuvista tuontiketjuista ja epäluotettavista tuottajista erityisesti kehittämällä perusteellisesti edistyneitä synteettisiä polttoaineita (kuten kestäviä lentopolttoaineita ja sähköpolttoaineita) Euroopassa;

17. kehottaa kiinnittämään huomiota Niinistön raportissa esitettyyn suositukseen, jonka mukaan on jatkettava työtä, joka liittyy siviili- ja puolustusalan logistisiin tarpeisiin tarkoitettuihin ensisijaisiin kaksikäyttöisiin liikennekäytäviin ja polttoaineen toimitusketjujen laajentamiseen asevoimille näiden käytävien varrella sekä energian varastointiin ja varmuusvarastoihin, jotka voivat olla erityisen hyödyllisiä alueilla, joilla putki-infrastruktuuri ja polttoaineen varastointi eivät ole riittävän kehittyneitä; kehottaa tässä yhteydessä komissiota tarkistamaan öljyvarastodirektiiviä viimeaikaisten geopoliittisten muutosten ja sotilaallista valmiutta koskevien tarpeiden pohjalta, jotta voidaan vahvistaa energiaturvallisuutta ja häiriönsietokykyä uusiin sotilaallisiin riskeihin nähden;

18. panee merkille digitaalialan johdolla nopeasti kiihtyvän energian kysynnän ja erityisesti datakeskusten ja tekoälyjärjestelmien huomattavat energiatarpeet; painottaa, että tämä kehityssuuntaus korostaa vahvojen energiatehokkuuspolitiikkojen kiireellistä tarvetta ja sen tärkeyttä, että EU pyrkii löytämään ennakoivasti kestäviä ja tulevaisuuteen suuntautuvia ratkaisuja tähän kasvavaan kysyntään vastaamiseksi samalla kun se suojelee energiajärjestelmänsä häiriönsietokykyä;

Häiriönsietokykyinen energiainfrastruktuuri

19. toteaa, että infrastruktuurin pullonkaulat haittaavat alan yhdentymisen tuomien etujen hyödyntämistä ja pahentavat energiaturvallisuuteen kohdistuvia uhkia; korostaa, että on tärkeää investoida uusiin energiaverkkoihin, myös rajayhdysjohtoihin ja offshore-verkkoihin, sekä optimoida nykyinen infrastruktuuri kapasiteetin lisäämiseksi verkkoa parantavien teknologioiden avulla samalla kun vähennetään uuden infrastruktuurin tarvetta, jotta voidaan mahdollistaa uusiutuvien energialähteiden ja muiden tuotantolaitosten integrointi, korjata hintaerot, parantaa järjestelmän yleistä tehokkuutta ja edistää jäsenvaltioiden välistä solidaarisuutta energiakriisin sattuessa; korostaa sellaisen teknisesti järkevän infrastruktuurisuunnittelun tarvetta, jossa otetaan huomioon maantieteelliset ja luonnolliset erityispiirteet ja varmistetaan myös pitkän aikavälin kannattavuus ja vältetään luomasta hukkainvestointeja;

20. kehottaa komissiota arvioimaan kiireellisesti, millä alueilla rajayhdysjohdot eivät ole riittävät asetuksessa (EU) 2018/1999[1] vahvistetun EU:n 15 prosentin tavoitteen saavuttamiseen; korostaa yhteistä etua koskevien hankkeiden merkitystä sähkön tehokkaan ja turvallisen virtauksen helpottamisessa jäsenvaltioiden ja alueiden välillä ja siten rajatylittävän yhdentymisen ja energiasolidaarisuuden vahvistamisessa EU:ssa; panee merkille Verkkojen Eurooppa -välineen energiaosion (CEF-E) roolin edellä mainittujen investointien täydentämisessä ja pyytää jälleen lisäämään merkittävästi sen rahoitusta, kun seuraavaa monivuotista rahoituskehystä ehdotetaan;

21. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota nopeuttamaan sähkölaitosten ja -verkkojen lupamenettelyjä; huomauttaa, että liian pitkät lupamenettelyt voivat aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta, sillä ne voivat heikentää resurssien riittävyyttä viivästyttämällä kriittisten hankkeiden täytäntöönpanoa, olipa kyse olemassa olevien tuotantolaitosten päivittämisestä tai uudistamisesta tai siirto-, jakelu- tai varastointi-infrastruktuurin kehittämisestä; pitää myönteisenä edistystä asioissa, jotka liittyvät uusiutuvan energian direktiivin viimeisimmässä tarkistuksessa hyväksyttyihin säännöksiin ja lupamenettelyistä annettuun hätätoimenpiteitä koskevaan asetukseen[2], koska ne nopeuttavat, virtaviivaistavat ja yksinkertaistavat lupamenettelyjä;

22. muistuttaa, että ilmastonmuutos voimistuu edelleen ja lisää energiajärjestelmään kohdistuvaa painetta aiheuttamalla äärimmäisiä sääilmiöitä, joista esimerkkejä ovat lämpövoimaloiden sulkemiseen johtavat helleaallot, tuotantoa vähentävä kuivuus, vakavat myrskyt, tulvat ja tulipalot, jotka vahingoittavat sähköverkkoja ja kaasuputkia; painottaa, että ilmastonmuutoksen vaikutus tuotantoresursseihin, verkkoihin ja kulutusmalleihin olisi otettava paremmin huomioon energiainfrastruktuuriin liittyvässä mallintamisessa ja varautumisessa; korostaa, että tarvitaan joustavaa energiajärjestelmän suunnittelua, johon sisältyy ilmastoon sopeutuvia strategioita, kuten kehittyneet jäähdytysteknologiat, verkon joustavuus, hajautettu uusiutuvan energian tuotanto ja tehostettu infrastruktuurin suojaaminen; korostaa, että on tärkeää integroida energiahankkeisiin varhaisimmista kehitysvaiheista alkaen alustavaan riskiperusteiseen arviointiin perustuva ilmastokestävyyttä koskeva suunnitelma;

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11. joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

2 Neuvoston asetus (EU) 2022/2577, annettu 22. joulukuuta 2022, kehyksestä uusiutuvan energian käyttöönoton nopeuttamiseksi (EUVL L 335, 29.12.2022, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2577/oj).

23. kehottaa komissiota hyödyntämään kriittisten toimijoiden häiriönsietokykyä koskevaa direktiiviä (EU) 2022/2557[1] edistämällä sen täydellistä ja yhdenmukaista täytäntöönpanoa tarjoamalla parhaita käytäntöjä, oppaita ja menetelmiä sekä rajatylittäviä koulutustoimia ja -harjoituksia jäsenvaltioiden, toimivaltaisten viranomaisten ja energia-alan kriittisten toimijoiden tukemiseksi;

24. korostaa tarvetta investoida energiainfrastruktuurin suojaamiseen ja häiriönsietokyvyn varmistamiseen ihmisen aiheuttamilta uhkilta, kuten sotilaallisilta, hybridi- ja kyberhyökkäyksiltä; ilmaisee huolensa viimeaikaisista sabotaasitapauksista Itämerellä ja vaatii vahvempia EU:n tason toimia, joilla suojataan EU:n kriittistä energiainfrastruktuuria, kuten merenalaisia putkistoja ja kaapeleita, merituulipuistoja ja yhteenliitäntöjä, ja jotka on suunniteltu tukemaan eniten vaikutusten kohteena olevia jäsenvaltioita ja täydentävät kansallisia toimenpiteitä; suhtautuu tältä osin myönteisesti kaapeliturvallisuutta koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta annettuun yhteiseen tiedonantoon;

25. toteaa, että energiajärjestelmän hajauttaminen, joka vahvistaa häiriönsietokykyä ja helpottaa energiakäännettä, ja energialähteiden monipuolistaminen ja riippumattomuuden parantaminen vähentävät riippuvuutta keskitetyistä voimalaitoksista, minimoivat käyttökeskeytysriskit, parantavat verkon vakautta ja mahdollistavat nopeamman palautumisen häiriöistä; korostaa samalla, että syrjäisten ja hajallaan olevien energialähteiden lisääntyminen, energian varastointi ja uudet liitännät edellyttävät tehostettuja toimenpiteitä tehokkaan infrastruktuurin suojaamisen varmistamiseksi;

26. kehottaa komissiota ottamaan oppia Ukrainan sodasta saaduista kokemuksista ja erityisesti sähköverkkojen yhteenliittämisen, mikroverkkojen, hajautetun aurinkoenergian, tuulivoiman ja akkuihin varastoinnin kriittisestä roolista sen varmistamisessa, että sähköverkko kestää paremmin sotilaallisia hyökkäyksiä, kyberhyökkäykset sekä drooni- ja ohjushyökkäykset mukaan lukien; antaa Ukrainalle tunnustusta siitä, että se jatkaa toimia energiajärjestelmänsä toimivuuden ja turvallisuuden ylläpitämiseksi Venäjän hyökkäyssodan keskellä, ja korostaa, että Ukrainan tukeminen tarkoittaa myös auttamista maan kansallisen sähköverkon vakauden suojaamisessa;

27. panee huolestuneena merkille, että internetiin liitetyt pienet hajautetut energiaresurssit, kuten taajuusmuuntajat, eivät kuulu kyberturvallisuutta koskevan lainsäädännön, kuten

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2022/2557, annettu 14. joulukuuta 2022, kriittisten toimijoiden häiriönsietokyvystä ja direktiivin 2008/114/EY kumoamisesta (EUVL L 333, 27.12.2022, s. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

kyberresilienssisäädöksen[1], mukaisten asianmukaisten vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen piiriin ja että ne ovat etäohjattavia ja niiden ohjelmisto on valmistajan, joista useat eivät ole luotettavia toimittajia, päivitettävissä, joten kyseiset epäluotettavat toimittajat voivat niiden kautta saada EU:n sähköverkot hallintaansa; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön alkuperämaan perusteella tehtävät hajautettujen energiaresurssien pakolliset riskinarvioinnit ja varmistamaan, että sellaisilta lainkäyttöalueilta peräisin olevia laitteita valvotaan tiukasti, joihin liittyy mahdollisia turvallisuusongelmia, ja kehottaa ottamaan käyttöön paikantamista koskevat vaatimukset; kehottaa parantamaan eurooppalaisten toimitusketjujen häiriönsietokykyä lisäämällä hajautettujen energiaresurssien valmistusta EU:ssa ja edistämällä luotettavien kansainvälisten kumppaneiden kanssa muodostettavia yhteenliittymiä; korostaa, että näiden haavoittuvuuksien korjaamiseksi tarvitaan riittävästi kyberturvallisuuteen erikoistuneita ammattilaisia sekä tiivistä jäsenvaltioiden välistä koordinointia;

28. kehottaa kriittistä energiainfrastruktuuria hallinnoivia energiayhtiöitä tekemään tiivistä yhteistyötä Euroopan kyberturvallisuusviraston kanssa ja ottamaan käyttöön kaikkein edistyneimmät kyberturvallisuutta koskevat välineet; katsoo, että kyberturvallisuuden alalla Naton kanssa tehtävää yhteistyötä olisi vahvistettava, jotta voidaan torjua Euroopan energiaturvallisuuteen kohdistuvia hybridiuhkia;

29. toteaa, että jäsenvaltioiden on tehtävä kaikkensa, jotta ne voivat parantaa häiriönsietokykyään, joka kattaa kyvyn ehkäistä poikkeamia, suojautua niiltä, reagoida niihin sekä torjua, lieventää ja hallita niitä, sopeutua niihin ja palautua niistä, ottamalla kaikilta osin huomioon EU:n energiamarkkinoiden keskinäisriippuvuus ja mahdollinen dominovaikutus, jonka yhdessä maassa tapahtuva infrastruktuurin vikaantuminen voi aiheuttaa koko unionissa; korostaa erityisesti tarvetta vahvistaa palautumiseen liittyvää näkökohtaa, joka voitaisiin saavuttaa tehokkaalla eurooppalaisella korjaus- ja reagointimekanismilla sekä kansallisilla ja alueellisilla toimintasuunnitelmilla, jotka voisivat olla tärkeä osa EU:n pelotestrategiaa; panee merkille EU:n solidaarisuuden merkityksen mahdollisiin infrastruktuuriin liittyviin poikkeamiin reagoinnissa, jotta varmistetaan koordinoitu toiminta ja jäsenvaltioiden keskinäinen tuki;

30. muistuttaa, että energiainfrastruktuuri on erityisen herkkä osa-alue, jota on suojeltava ulkomaisilta intresseiltä; kehottaa jäsenvaltioita ja

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/2847, annettu 23. lokakuuta 2024, digitaalisia elementtejä sisältävien tuotteiden horisontaalisista kyberturvallisuusvaatimuksista ja asetusten (EU) N:o 168/2013 ja (EU) 2019/1020 ja direktiivin (EU) 2020/1828 muuttamisesta (kyberkestävyyssäädös) (EUVL L, 2024/2847, 20.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2847/oj).

komissiota puuttumaan energiainfrastruktuureihin tehtävien ulkomaisten investointien ja energiainfrastruktuurien ulkomaisten hankintojen turvallisuusriskeihin; on huolissaan useista, erityisesti verkkoihin tehdyistä mahdollisesti kriittisistä ulkomaisista investoinneista; suhtautuu tältä osin myönteisesti ulkomaisten sijoitusten seurantaa koskevan asetuksen[1] meneillään olevaan tarkistamiseen oikea-aikaisena askeleena kohti tiukan strategisen lähestymistavan omaksumista Euroopan energiainfrastruktuurin kehittämiseen ja valvontaan;

31. painottaa, että energiaturvallisuuteen olisi sisällyttävä keskeisten puhtaiden teknologioiden, komponenttien ja kriittisten raaka-aineiden toimitukset, ja panee merkille tarpeen monipuolistaa niiden lähteitä; kehottaa lisäämään tukea energiasiirtymän strategisiin pilareihin kuuluvalle EU:n verkkovalmistusteollisuudelle keskittymällä erityisesti oikeudenmukaisen ja kilpailukykyisen sääntely-ympäristön varmistamiseen eurooppalaisille valmistajille ja tutkimalla samalla kotimaisuusastevaatimusten mahdollisuutta energiaturvallisuuden, toimitusketjun häiriönsietokyvyn ja teollisuuden kilpailukyvyn vahvistamiseksi; kehottaa saattamaan julkisten hankintojen kehyksen ajan tasalle, jotta yksinkertaistetaan ja vähennetään verkonhaltijoille tarvittavien verkkoteknologioiden hankkimisesta koituvaa hallinnollista taakkaa;

32. korostaa, että on tärkeää integroida kiertotalouden periaatteet kriittisen infrastruktuurin ja kriittisten laitteiden suunnitteluun, ja kehottaa lisäämään tukea niiden täytäntöönpanoa varten, jotta voidaan vähentää EU:n riippuvuutta ulkomaisten raaka-aineiden tuonnista ja parantaa resurssitehokkuutta;

Asteittainen irtautuminen Venäjän energiatoimituksista

33. korostaa, että haasteet, jotka johtuvat solidaarisuuden puutteesta EU:ssa ja siitä, että tietyt jäsenvaltiot asettavat erityisintressinsä etusijalle, ovat saaneet koko maanosan tiedostamaan vaarat, joita aiheutuu riippuvuudesta epäluotettavasta energiantoimittajasta, joka käyttää energian vientiä aseena; korostaa, että Venäjän Ukrainaa vastaan käymästä hyökkäyssodasta saatujen kokemusten on oltava EU:n tulevien toimien ytimessä, ja painottaa erityisesti EU:n yhtenäisen vastauksen ratkaisevaa merkitystä, jotta voidaan poistaa energian toimitusten vaaralliset riippuvuudet;

34. korostaa, että EU on edistynyt energiariippuvuutensa vähentämisessä suurelta osin REPowerEU-suunnitelman ja 16 pakotepaketin ansiosta, mikä on johtanut venäläisen kaasun (putki- ja nesteytetty maakaasu) tuonnin vähenemiseen

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/452, annettu 19. maaliskuuta 2019, unioniin tulevien ulkomaisten suorien sijoitusten seurantaan tarkoitettujen puitteiden perustamisesta (EUVL L 79 I, 21.3.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

45 prosentista vuonna 2021 19 prosenttiin EU:n kaasun kokonaistuonnista vuonna 2024;

35. ilmaisee syvän huolensa siitä, että EU on edelleen riippuvainen venäläisestä kaasusta ja että riippuvuus on lisäksi viime aikoina lisääntynyt siten, että tuonti kasvoi 18 prosenttia vuonna 2024 ja jatkaa kasvuaan vuonna 2025[1]; panee merkille, että pelkästään vuonna 2024 jäsenvaltiot ostivat arviolta 7 miljardin euron arvosta venäläistä nesteytettyä maakaasua ja että Venäjän hyökättyä Ukrainaan EU on tuonut 200 miljardin euron arvosta venäläistä öljyä ja kaasua, mikä on [2] ruokkinut Venäjän sotakoneistoa massiivisesti;

36. panee tyytyväisenä merkille, että on julkaistu asteittaista irtautumista Venäjän tuontienergiasta koskeva etenemissuunnitelma, jonka on tasoitettava tietä sille, että kyseinen tuonti lopetetaan kokonaan mahdollisimman pian;

37. suhtautuu myönteisesti komission ehdottamaan venäläisen kaasun tuonnin asteittaiseen kieltämiseen; korostaa tarvetta ottaa käyttöön EU:n laajuinen kielto, joka koskee kaikkea Venäjän maakaasutuontia viimeistään vuoteen 2027 mennessä sekä uusia sopimuksia ja nykyisiä spot-sopimuksia vuoden 2025 loppuun mennessä; vaatii, että jäsenvaltioiden, myös niiden, jotka tällä hetkellä hyötyvät venäläistä öljyn tuontia koskevista kohdennetuista poikkeuksista, olisi lopetettava tämä tuonti asteittain lopullisesti viimeistään vuoteen 2027 mennessä; suhtautuu myönteisesti asiaa koskeviin tuleviin lainsäädäntöehdotuksiin ja kehottaa komissiota tutkimaan kaikkien sellaisten käytettävissä olevien siirtymävälineiden käyttöä, jotka voisivat johtaa venäläisten fossiilisten polttoaineiden tuonnin lopettamiseen vuoteen 2027 mennessä, kuten säännöllisen kiintiöjärjestelmän käyttöönotto venäläisen kaasun tuonnille EU:hun ja enimmäishinnan käyttöönotto venäläiselle nesteytetylle maakaasulle markkina- ja hintavaikutusten arvioinnin jälkeen; kehottaa komissiota tarjoamaan EU:n yrityksille tehokasta ja oikeudellisesti kestävää välineistöä, jolla helpotetaan niiden pyrkimyksiä irtautua pitkäaikaisista sopimuksista venäläisten toimittajien kanssa ilman seuraamuksia;

38. kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään Yamal LNG- ja Arctic LNG 2 -terminaaleista EU:hun tuotavat kaasutoimitukset EU:n pakotteiden soveltamisalaan Yamal LNG-hankkeeseen liittyvien jääluokiteltujen nestekaasusäiliöalusten laivueen tapaan; toteaa, että pakotteiden asettaminen näille säiliöaluksille olisi erittäin tehokasta, koska maailmassa on rajallinen määrä jääluokiteltuja LNG-säiliöaluksia; korostaa, että edellä mainitut toimet edellyttäisivät asianomaisille

---

[1] Tietoja päivitetty – ”The Final push for EU Russian gas phasing-out”, Ember, 27. maaliskuuta 2025.

[2] Centre for Research on Energy and Clean Air, ”Financing Putin’s war: Fossil fuel imports from Russia during the invasion of Ukraine”, https://energyandcleanair.org/financing-putins-war/.

eurooppalaisille yrityksille aiheutuvien oikeudellisten ja taloudellisten vaikutusten asianmukaista arviointia ja sen varmistamista, että niillä on mahdollisuus irtisanoa sopimukset;

39. on tyytyväinen siihen, että ydinenergian toimitusketju on sisällytetty etenemissuunnitelmaan; panee huolestuneena merkille, että venäläistä ydinpolttoainetta on edelleen EU:n markkinoilla, myös välillisten toimitusketjujen kautta, ja että vuonna 2023 EU:ssa kulutetusta uraanista 23,5 prosenttia oli peräisin Venäjältä ja että 30,1 prosenttia EU:n ydinvoimaloissa käytetystä uraanista oli rikastettu Venäjällä; toteaa, että vaikka EU:n sisäiset tarjoajat lisäävät eurooppalaisten laitostensa kapasiteettia vastatakseen kasvavaan kysyntään ja laitokset vetäytyvät ennakoivasti Venäjältä tulevista toimituksista, tarvitaan kiireellisesti selkeitä poliittisia päätöksiä EU:n ja kansallisella tasolla, jotta voidaan puuttua edellä mainittuihin ydinalan toimitusketjun haavoittuvuuksiin; kehottaa siksi antamaan tukea unionissa toteutettaville hankkeille, jotka edistävät ydinpolttoainehuollon riippumattomuutta ja varmuutta;

40. ilmaisee huolensa siitä, että virallisista tiedoista ei välity täydellinen kuva venäläisen energian tuonnista ja sen lopullisesta määränpäästä, koska EU:n markkinoille tuodaan edelleen venäläistä öljyä ja maakaasua, jotka on uudelleenmerkitty; pitää valitettavana, että joissakin tapauksissa tämä tapahtuu asianomaisten valtiollisten toimijoiden suostumuksella;

41. on yhtä mieltä siitä, että asteittainen irtautuminen kyseisestä riippuvuudesta edellyttää Venäjältä tuotavan energian määrän asianmukaista arviointia; pitää valitettavana Venäjältä tuotavan energian jatkuvaa ”valkopesua” ja korostaa tarvetta lisätä EU:n energiamarkkinoiden avoimuutta; kehottaa jäsenvaltioita julkaisemaan tietoja Venäjältä tuodun, sinne viedyn ja EU:ssa kulutetun venäläisen kaasun alkuperästä ja toteuttamaan kaikki toimenpiteet Venäjältä tuotavan energian valkopesun torjumiseksi; toteaa, että metaanipäästöjen vähentämisestä energia-alalla annetussa asetuksessa (EU) 2024/1787 vahvistetut asiaankuuluvat raportointivelvoitteet voivat edistää tämän tavoitteen saavuttamista;

42. suhtautuu myönteisesti avoimuus-, seuranta- ja jäljitettävyysmekanismeja koskeviin tuleviin ehdotuksiin, koska seuraamusten tehokkaan täytäntöönpanon edellytyksenä ovat yhteensopivat valvontamekanismit kaikissa jäsenvaltioissa; painottaa kiireellistä tarvetta kehittää oikeudellinen mekanismi, jolla varmistetaan Venäjältä peräisin olevan ja EU:hun nesteytettynä ja putkea pitkin kuljetettavan maakaasun tuonnin avoimuus ja jäljitettävyys ja jolla ajan myötä katetaan myös öljyn tuonti; korostaa, että tämä mekanismi olisi tulevaisuudessa ulotettava koskemaan energian tuontia muistakin kohteista; katsoo, että mekanismi edellyttäisi yhteistyötä eri toimijoiden, kuten EU:n kilpailuviranomaisten, energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston (ACER) ja kansallisten tulliviranomaisten, välillä;

pyytää jäsenvaltioita harkitsemaan kansallisten tulliviranomaisten rikostutkintavaltuuksien vahvistamista, jotta voidaan varmistaa edellä mainitun mekanismin tehokkuus ja ottaa käyttöön riittävät varoittavat toimenpiteet ja sakot, kuten riittävät taloudelliset seuraamukset pakotteiden kiertämisestä;

43. korostaa tarvetta hyväksyä monipuolistamista koskeva oikeudellinen kehys, jossa edellytetään, että kukin jäsenvaltio laatii koordinoidusti ja asianmukaisten toimivaltaisten viranomaisten välityksellä venäläisiä energialähteitä koskevan irtautumissuunnitelman ja tukee ja valvoo erityisten irtautumissuunnitelmien valmistelua ja täytäntöönpanoa omilla energia-aloillaan toimivien yritysten tasolla; katsoo, että näihin suunnitelmiin olisi sisällytettävä EU:n sisäistä tuotantoa ja kysynnän vähentämistä koskevat näkökohdat;

44. tuomitsee jyrkästi kehotukset siitä, että energiantuonti Venäjältä olisi jälleen sallittava osana Ukrainan rauhanratkaisua; torjuu jyrkästi ajatuksen Nord Stream 2 -kaasuputken mahdollisesta sertifioinnista ja vaatii Nord Stream -kaasuputkien täydellistä käytöstäpoistoa; kehottaa välttämään sitä, että EU tulisi jälleen riippuvaiseksi epäluotettavasta toimittajasta, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään tältä varalta suojatoimia, kuten sen edellyttäminen, että Venäjän kanssa mahdollisesti tehtäviin sopimuksiin on saatava komission vahvistus tai että tämäntyyppisiin hankintoihin on käytettävä AggregateEU-mekanismia;

45. muistuttaa, että energia on olennaisen välttämätöntä; korostaa, että Venäjältä peräisin olevan energiantuonnin asteittaisen lopettamisen on oltava yhteinen toimi, jolla varmistetaan, että yhtäkään jäsenvaltiota, yritystä tai kotitaloutta ei jätetä jälkeen; korostaa, että jäsenvaltioilla ei ole yhtäläisiä mahdollisuuksia luopua asteittain Venäjältä peräisin olevasta energiantuonnista samalla tavalla, ja vaatii siksi niiden välistä vahvaa solidaarisuutta sekä komission asianmukaisia tukitoimenpiteitä oikeudenmukaisen ja koordinoidun siirtymän varmistamiseksi;

46. toteaa, että asteittain lopetettu Venäjältä peräisin oleva energiantuonti on lyhyellä aikavälillä korvattava luotettavilla EU:n ulkopuolisilla lähteillä, ja kehottaa siksi komissiota ehdottamaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan riittävä korvaava tuonti luotettavilta kumppaneilta; korostaa kuitenkin, että Venäjältä tulevia energiatoimituksia ei pitäisi korvata uusilla toimitusriippuvuuksilla ja että sen vuoksi energiantuontia olisi pitkällä aikavälillä vähennettävä asteittain sellaisilla tehokkailla toimenpiteillä, joilla tuetaan hiilestä irtautumista, sähköistämistä, energiatehokkuutta ja energiansäästöjä aloilla, joilla se on mahdollista ja kustannustehokasta, sekä kehittämällä EU:n sisäistä energiantuotantoa REPowerEU-suunnitelman mukaisesti;

47. korostaa, että energiariippuvuutta Venäjästä ei pitäisi korvata uusilla riippuvuuksilla energiateknologioiden tai komponenttien taikka kriittisten raaka-aineiden yksittäisistä toimittajista;

Huoltovarmuutta koskevan kehyksen tarkistaminen

48. suhtautuu myönteisesti huoltovarmuusrakenteen tulevaan tarkistamiseen, mukaan lukien kaasun toimitusvarmuutta koskeva asetus ja sähköalan riskeihin varautumista koskeva asetus sekä muu asiaankuuluva lainsäädäntö; katsoo, että uudessa EU:n huoltovarmuusrakenteessa olisi otettava huomioon sellaiset perustavanlaatuiset muutokset, kuten energiajärjestelmän monialaisessa integroinnissa saavutettu edistys, uusi geopoliittinen toimintaympäristö, toimitusreittien perusteelliset muutokset, ilmastonmuutoksen vaikutukset ja energiateknologioiden kehittyneisyyden muutokset, jotka näkyvät energian tasoitettujen kokonaistuotantokustannusten muutoksissa ja mahdollisuuksissa, joita tämä tarjoaa energiasiirtymälle;

49. korostaa, että energiatehokkuudella on ratkaiseva asema energian huoltovarmuuden parantamisessa, sillä se vähentää energian kokonaiskysyntää ja riippuvuutta tuontienergiasta sekä parantaa järjestelmän häiriönsietokykyä; katsoo, että huoltovarmuutta koskevaa uutta kehystä olisi laajennettava, jotta siinä otetaan huomioon uudenlainen tapa tarkastella energian huoltovarmuutta pohjautuen energialähteiden lisäksi myös energiatehokkuus etusijalle -periaatteeseen, energiansäästöihin, kustannustehokkuuteen ja kykyyn tuottaa EU:n sisällä erityyppisiä energiamuotoja; toteaa, että unionin olisi lyhyellä aikavälillä keskityttävä siihen, että irtaudutaan ilman porsaanreikiä tehokkaasti ja yhtenäisesti Venäjän tuontienergiasta, muun muassa varmistamalla vaihtoehtoiset toimitukset luotettavilta kumppaneilta ja hyödyntämällä paremmin olemassa olevaa infrastruktuuria, samalla kun jatketaan EU:n sisäisten vaihtoehtojen kehittämistä tuontienergiatuotteille mahdollisuuksien mukaan; korostaa kuitenkin, että on kehitettävä tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottava huoltovarmuusrakenne, joka vähentää järjestelmällisesti riippuvuutta ulkoisista toimijoista, erityisesti edistämällä energiatehokkuutta, energiansäästöjä, kiertotaloutta ja varmistamalla EU:n sisällä tuotetun puhtaan energian tuotannon kestävän kasvun ja hyvin suojatun hajautetun energiainfrastruktuurin;

50. korostaa tarvetta asettaa etusijalle energiainfrastruktuurin häiriönsietokyky ja käyttää kokemuksia, joita on saatu Venäjän Ukrainaa vastaan käymästä hyökkäyssodasta, Ukrainan energiajärjestelmiin kohdistuvista kohdennetuista hyökkäyksistä ja hajautettujen energiajärjestelmien hyödyistä; katsoo, että uudet energiaresurssit olisi suunniteltava häiriönsietokykyisiksi, myös mahdollisten sotilaallisten uhkien ja äärimmäisten sääilmiöiden varalta;

51. korostaa tarvetta lisätä kaikkien toimijoiden välistä yhteistyötä, joka koskee energiainfrastruktuurin kykyä sietää sekä ilmastonmuutoksen vaikutuksia että ihmisen aiheuttamia uhkia; korostaa, että tällaisen infrastruktuurin suojaaminen edellyttää viranomaisten merkittävämpää osallistumista, myös julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kautta; pitää tässä yhteydessä myönteisenä Niinistön raportin suositusta tehdä yhteistyötä yksityisen sektorin kanssa riskien vähentämiseen tähtäävien toimien, monialaisten stressitestien ja ennakoivien turvallisuustoimien vakiinnuttamiseksi; pyytää komissiota varmistamaan, että tällainen yhteistyö otetaan huomioon häiriöiden hallintaa ja niistä palautumista koskevissa suunnitelmissa ja että sen yhteydessä toteutetaan säännöllisiä harjoituksia; panee merkille, että varautumisunionistrategiaan sisältyy toimia julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien vahvistamiseksi, ja kehottaa komissiota kehittämään edelleen asiaankuuluvia energia-alan erityistoimenpiteitä huoltovarmuusrakenteen tarkistamisen yhteydessä;

52. panee merkille tarpeen ottaa huoltovarmuusrakenteessa huomioon uusiutuvien ja vähähiilisten kaasujen, kuten biometaanin ja vedyn, integrointi; muistuttaa, että vetystrategiassa on jo tunnustettu se asema, joka uusiutuvan ja vähähiilisen vedyn tuotannolla voi olla joustavuuden ja varastoinnin tarjoamisessa integroidussa energiajärjestelmässä, jossa uusiutuvien energialähteiden osuus on suuri; kehottaa komissiota tunnustamaan vedyn ja sähkön välisen täydentävyyden tulevassa sähköistämistä edistävässä toimintasuunnitelmassa energiajärjestelmän integroinnin mukaisesti ja asettamaan selkeät edellytykset vedyn tuotannon lisäämiselle energiasiirtymän edistämiseksi erityisesti aloilla, joilla päästöjen vähentäminen on vaikeaa;

53. painottaa, että kansallisiin riskinarviointeihin on sisällytettävä kohtuuhintaisuuteen liittyvät riskit; kehottaa avoimuuteen riskeihin varautumista koskevien kansallisten toimenpiteiden täytäntöönpanossa, jotta voidaan lisätä jäsenvaltioiden välistä luottamusta; panee merkille edut, jotka liittyvät suojattujen kuluttajakategorioiden laajempaan johdonmukaisuuteen (yhtenäiset kategoriat ja verkonkäyttäjien toimituskeskeytysten ensisijaisuusasteikko), jotta kuluttajille voidaan vahvistaa koordinoituja kuormituksenohjaussuunnitelmia, mukaan lukien suunnitelmat energiaköyhyydestä kärsivien tai energiaköyhyyden uhkaamien heikossa asemassa olevien kotitalouksien tukemiseksi energiakriisin aikana;

54. korostaa yhtenäisen, häiriönsietokykyisen ja strategisesti koordinoidun energiapolitiikan tarvetta; korostaa, että kun EU:n energiamarkkinat kehittyvät nykyistä yhdentyneemmiksi, energiaturvallisuus kuuluu yhä enemmän kaikkien jäsenvaltioiden yhteisen vastuun piiriin ja että se edellyttää siksi solidaarisuutta ja koordinointia, jotta estetään yksipuoliset toimet, jotka voivat heikentää koko EU:n turvallisuutta; varoittaa, että yhden ainoan

toimijan yksipuolinen päätös tehdä haitallinen energiasopimus EU:n ulkopuolisen maan kanssa voisi altistaa koko EU:n uusiutuville energiakriiseille, hintojen epävakaudelle ja geopoliittiselle paineelle;

55. toteaa, että jäsenvaltioiden välistä koordinointia on tehostettava sellaisten vanhentuneiden tuotantoyksiköiden käytöstä poistamisessa, joilla on rajatylittäviä vaikutuksia, sekä tuotantokapasiteetin poistamisessa, jotta voidaan varmistaa, että vaihtoehtoiset laitokset on saatu valmiiksi ja että ne ovat toiminnassa, sillä tämä vaikuttaa energian saatavuuteen ja kohtuuhintaisuuteen naapurimaissa;

56. korostaa, että datavetoisten teknologioiden olisi edistettävä energiaturvallisuuden hallintaa; panee merkille kattavien energiatietojen ja -datan merkityksen muuttuvien energiaturvallisuusuhkien tunnistamisessa ja niihin reagoimisessa sekä infrastruktuurin suunnittelussa ja kehottaa parantamaan tällaisen tiedon ja datan keruun koordinointia;

57. kehottaa komissiota sisällyttämään huoltovarmuusehdotukseen teknisiä säännöksiä EU:n energiajärjestelmän kriittisten osien, erityisesti sähkömuuntajien, standardoinnista ja yhteentoimivuudesta, jotta varmistetaan, että standardoinnin puute ei ole eurooppalaisen solidaarisuuden esteenä;

58. suhtautuu myönteisesti siihen, että sähkön siirtoverkonhaltijoiden eurooppalainen verkosto (ENTSO-E) on perustanut uuden, kriittisen infrastruktuurin turvallisuutta käsittelevän työryhmän, jonka tarkoituksena on analysoida kriittisen infrastruktuurin turvallisuutta ja esittää siitä suosituksia; korostaa, että on tärkeää ottaa huomioon Ukrainan kokemuksista saadut opit, mukaan lukien arvokas asiantuntemus, jota on Ukrainan siirtoverkonhaltijaan kuuluvalla erikoistuneella yksiköllä, jonka tehtävänä on tunnistaa ja lieventää kriittiseen infrastruktuuriin kohdistuvia uhkia; kehottaa komissiota tekemään kiinteästi yhteistyötä ENTSO-E:n kanssa kattavan ja systeemisen arvioinnin laatimiseksi EU:n sähköverkkoon kohdistuvista uhkista vuoteen 2026 mennessä;

°

° °

59. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.